

**UCHWAŁA NR 143/XXIII/2016
RADY GMINY MAŁKINIA GÓRNA**

z dnia 23 maja 2016 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na uchwałę Rady Gminy nr 100/XVIII/2015 z dnia 30 grudnia 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn.: Dz. U. z 2016, poz. 446) oraz art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2012r., poz. 270), Rada Gminy Małkinia Górna uchwała, co następuje:

§ 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę ..... oraz ..... wniesioną pismem w dniu 29 kwietnia 2016 r. na uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 r. z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna – obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza – stanowiącą załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 2. Udziela się odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowiącą załącznik nr 2 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Małkinia Górna, zobowiązując go do przekazania skargi wraz z niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Nietubyć

Wniosek o skargę
na uchwałę Rady Gminy
Małkinia Górna z dnia 30 grudnia 2015 r.

8 Orłowski
Małkinia Górna, dnia 28 kwietnia 2016 r.

Do

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

URZĄD GMINY
Sekretariat
Małkinia Górna, dnia 28.04.2016
w sprawie: 1539
Rada Gminy
podpis: [signature]

ul. Jasna 2/4
00-013 Warszawa
za pośrednictwem
Rady Gminy Małkinia Górna
ul. Przedszkolna 1
07-320 Małkinia Górna

Skarżący:

1. [redacted] [redacted]
2. [redacted] [redacted]
3. [redacted] [redacted]
4. [redacted]

Organ:

Rada Gminy Małkinia Górna ul. Przedszkolna 1, 07-320 Małkinia Górna

SKARGA

Na Uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna- obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza.

Na podstawie art.3 §2 pkt.5,6 art.50 §1, art.52 §2 i art. 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2002r. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016r. poz. 446) wnosimy skargę na Uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna- obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza, zarzucając naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9

ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.) i wnosimy o:

- 1) wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały,
- 2) stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały w całości,
- 3) zasądzenie kosztów postępowania.

Uzasadnienie:

1. Dnia 30 grudnia 2015r Rada Gminy Małkinia Górna podjęła uchwałę Nr 100/XVIII/2015 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna-obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza.
2. Dnia 2 marca 2016 r. zgodnie z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) wezwaliśmy Radę Gminy do usunięcia naruszenia prawa.
3. W dniu 28 kwietnia 2016 r. Rada Gminy udzieliła nam odpowiedzi, która nas nie satysfakcjonuje.
4. Został naruszony art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 2015 r. poz. 199 ze zm.) w związku z art. 3 i 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (j.t. Dz. U. z 2011 r. Nr 118, poz. 687 ze zm.) oraz § 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r., w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315), polegającego na usytuowaniu strefy sanitarnej projektowanego cmentarza na terenach nieodpowiednich pod względem sanitarnym oraz nie zdefiniowaniem słowa „cmentarz” w w/w uchwale (§ 3 pkt. 7, § 4 ust. 3 pkt.4, § 17 ust. 3).

Działka ewidencyjna nr 592/2 (własność Barbary Ruszkowskiej) w całości znajduje się w strefie sanitarnej (zgodnie z częścią graficzną planu). Na niej usytuowany jest dom korzystający z własnego ujęcia wody, który nigdy nie był podłączony do sieci wodociągowej. W procesie planowania cmentarza komunalnego dom ten nie mógł się znaleźć w strefie sanitarnej, ponieważ nie został spełniony § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 25 sierpnia 1959 r. w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz. U. z 1959 r. Nr 52, poz. 315) "(...) teren w granicach od 50 do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i **wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone**". Spójnik „i” jest koniunkcją. Znaczy to, że dwa warunki muszą być spełnione. Wyraźnie druga część przepisu nie zachodzi. Ujęcie własne wody znajduje się co najmniej 150 m od istniejącego cmentarza wyznaniowego, ale mniej jak 150 m od projektowanego cmentarza komunalnego. Tym samym nie jest to teren odpowiedni pod względem sanitarnym pod planowany cmentarz. Przepisy Konstytucji RP gwarantują ochronę prawa własności. Uchwałą Rady Gminy nie można nikogo zmusić do podłączenia się do sieci wodociągowej. § 17 ust. 2 i 3 *uchwały Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna- obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza nie mogą dotyczyć istniejących budynków i ujęć wody.*

Dodatkowo:

- w/w uchwała nie definiuje słowa cmentarz: istniejący czy projektowany? (§ 17 ust. 3 w/w uchwały- o którym jest mowa?)
- Strefa sanitarna projektowanego cmentarza komunalnego 150 m wychodzi poza obszar określony w uchwale Rady Gminy Małkinia Górna nr 161/XXXVIII/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia MPZP gminy Małkinia Górna-obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza.

Prosimy o jak najszybsze wycofanie z obrotu prawnego nieprecyzyjnego aktu, którym jest *uchwała Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna - obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza.*

5. Wnosimy o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały.

Zgodnie z przepisem art. 61 § 3 p.p.s.a. po przekazaniu sądowi skargi sąd może na wniosek skarżącego wydać postanowienie o wstrzymaniu wykonania w całości lub w części uchwały organu samorządu terytorialnego, jeżeli zachodzi niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków. W uchwale budżetowej gminy Małkinia Górna na 2016 r. przeznaczono na wykup gruntów pod cmentarz komunalny kwotę 275.000 zł. Zważywszy, że kwota 275.000 zł jest dla budżetu gminy Małkinia Górna kwotą znaczną, wstrzymanie wykonanie zaskarżonej uchwały do czasu rozpoznania niniejszej skargi zapobiegnie wyrządzeniu znacznej szkody w mieniu publicznym.

6. Wnosimy także o zasądzenie kosztów postępowania w sprawie.

7. Do reprezentowania nas upoważniamy [REDAKTOWANE]

Podpisano:

1. [REDAKTOWANE] dotyczy działki nr ewidencyjny 586

[REDAKTOWANE]

(podpis)

2. [REDAKTOWANE] dotyczy działki nr ewidencyjny 582

z upoważnienia [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE]

(podpis)

3. [REDACTED] dotyczy działki nr ewidencyjny 584

[REDACTED]
(podpis)

4. [REDACTED] dotyczy działki nr ewidencyjny 583,566,661/1

[REDACTED]
(podpis)

[REDACTED]
(podpis)

Załączniki:

- 1) odpis skargi
- 2) upoważnienie o zgodzie do reprezentowania
- 3) pismo GPI.6721.23.2013/2016 z dnia 26.04.2016r.

UPOWAŻNIENIE

My niżej podpisani:

1. [REDACTED]
2. [REDACTED]
3. [REDACTED]

wyrażamy pisemną zgodę do reprezentowania nas przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie w sprawie skargi na Uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna- obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza

przez

[REDACTED]

1. [REDACTED]

Imię , nazwisko

z upoważnienia [REDACTED]

[REDACTED]
(podpis)

2. [REDACTED]

Imię , nazwisko

(podpis)

3. [REDACTED]

Imię , nazwisko

(podpis)

[REDACTED]

(podpis)

[REDACTED]

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
[REDACTED]
Zbigniew Nietuk

Załącznik Nr 2 do Uchwały Nr 143/XXIII/2016
Rady Gminy Małkinia Górna
z dnia 23 maja 2016 r.

Małkinia Górna, dn. 23 maja 2016 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4
00 – 013 Warszawa

Skarżący: 1. [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
07-320 Małkinia Górna
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
07-320 Małkinia Górna
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
07-320 Małkinia Górna
[REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE]
07-320 Małkinia Górna

Organ: Rada Gminy Małkinia Górna
ul. Przedszkolna 1
07-320 Małkinia Górna

Odpowiedź na skargę

na Uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 r. z dnia 30 grudnia 2015 r.
(otrzymaną w dniu 29 kwietnia 2016 r.)

Niniejszym, na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (dalej jako ppsa) Rada Gminy Małkinia Górna

przekazuje otrzymaną w dniu 29 kwietnia 2016 r. skargę [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] na Uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 r. z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna – obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza wraz z ułożonymi w porządku chronologicznym, spiętymi i ponumerowanymi aktami sprawy i wnosi o:

- oddalenie skargi w całości;
- obciążenie Skarżących kosztami postępowania.

Uzasadnienie

W dniu 29 kwietnia 2016 r. do Urzędu wpłynęła skarga [REDAKTOWANE]
[REDAKTOWANE] na Uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 z dnia 30 grudnia 2015 roku w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna – obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza.

Skarżący zarzucili Uchwale naruszenie art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i wnieśli o wstrzymanie wykonania zaskarżonej uchwały, stwierdzenie jej nieważności i zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania.

Po dokonaniu dogłębnej analizy, tak zarzutów, jak i uzasadnienia wniesionej skargi, przy uwzględnieniu aktualnego orzecznictwa i przepisów prawa stwierdzić należy, iż stanowisko skarżących nie zasługuje na aprobatę.

Celem wyczerpującego ustosunkowania się do twierdzeń skarżących w pierwszej kolejności należy odnieść się do wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonej Uchwały. Wniosek ten jest niedopuszczalny i w ocenie Organu winien być oddalony w całości.

Zgodnie z art. 61 § 1 ppsa wniesienie skargi nie wstrzymuje wykonania aktu lub czynności. Sąd może jednak na wniosek skarżącego wstrzymać wykonanie zaskarżonego aktu pod warunkiem zaistnienia enumeratywnie wyliczonych przesłanek określonych w w/w przepisie, chyba że zaskarżony akt należy do przepisów prawa miejscowego i wszedł już w życie.

Przenosząc powyższe do stanu faktycznego niniejszej sprawy należy wskazać, iż przedmiotem skargi oraz wniosku o wstrzymanie wykonania jest Uchwała Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 r. z dnia 30 grudnia 2015 r., zatem akt prawa miejscowego, który zgodnie z brzmieniem § 31 w/w aktu wszedł w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Ogłoszenie przedmiotowej Uchwały nastąpiło w dniu 5 lutego 2016 r. (Dziennik Urzędowy

Województwa Mazowieckiego z dnia 5 lutego 2016 r., poz. 1128), zatem uchwała nabrała mocy obowiązującej z dniem 19 lutego 2016 r.

Nie budzi zatem wątpliwości, iż w przypadku skargi na uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków oraz na akty terenowych organów administracji rządowej do wstrzymania ich wykonania nie może dojść w sytuacji, gdy zaskarżony akt prawa miejscowego wszedł w życie, stąd wniosek Skarżących o wstrzymanie wykonania uchwały należy uznać za niedopuszczalny w całości.

Z ostrożności procesowej wskazuję, iż nawet gdyby uznać, iż wstrzymanie wykonania zaskarżonej Uchwały pomimo jej wejścia w życie jest prawnie dopuszczalne, to wniosek ten nie spełnia pozostałych przesłanek z art. 61 ppsa.

Wstrzymanie wykonania zaskarżonej decyzji stanowi odstępstwo od generalnej zasady jej wykonalności (por. post. NSA z 18.4.2008 r., II FZ 68/08, Legalis). Celem instytucji z art. 61 ppsa jest ukształtowanie stosunków do czasu rozpoznania skargi w zakresie zapobieżenia znacznej szkody lub trudnym do odwrócenia skutkom (por. post. NSA z 4.10.2011 r., II OZ 873/11, Legalis).

Argumentacja wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego aktu musi w sposób przekonywający pokazać konkretne relacje między brakiem wstrzymania wykonania zaskarżonej decyzji, a wystąpieniem zagrożeń z art. 61 § 3 ppsa.

Co więcej, warunkiem zastosowania ochrony tymczasowej jest wskazanie przez stronę we wniosku okoliczności uzasadniających niebezpieczeństwo wyrządzenia znacznej szkody lub spowodowania trudnych do odwrócenia skutków, albowiem ciężar uprawdopodobnienia przesłanek wstrzymania wykonania zaskarżonego aktu lub czynności spoczywa na stronie, która wywodzi skutki prawne ze swych twierdzeń. Uzasadnienie wniosku powinno odnosić się do konkretnych okoliczności, przy czym okoliczności te muszą mieć charakter realny (por. post. NSA z 22.4.2009r., I OZ 367/09, Legalis).

Dla uznania wniosku o wstrzymanie wykonania aktu lub czynności za skuteczny, nie wystarczy samo oświadczenie wnioskodawcy – oświadczenie to powinno zostać poparte dowodami źródłowymi (por. post. NSA z 30.3.2010 r., II FZ 68/10, Legalis; post. NSA z 18.3.2010 r., II FSK 502/09, Legalis).

Skarżący zobowiązani byli zatem do rzeczowego uzasadnienia swego wniosku i poparcia go twierdzeniami, tezami oraz stosownymi dokumentami na okoliczność spełnienia ustawowych przesłanek udzielenia ochrony tymczasowej (por. post. NSA z 24.6.2008 r., I FSK 986/08, Legalis).

W ocenie Organu, skarżący powyższemu całkowicie zaniechali i w sposób należyty nie wykazali zaistnienia przesłanek warunkujących zasadność złożonego wniosku.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów stawianych przez skarżących wskazać należy, iż także nie zasługują one na uwzględnienie.

Po pierwsze należy wskazać, iż zaskarżona Uchwała została poprzedzona szeregiem czynności, w których to skarżący mieli możliwość składania wniosków i uwag celem wyeliminowania wszelkich nieprawidłowości i wątpliwości dotyczących planu zagospodarowania przestrzennego.

Po drugie, usytuowanie cmentarza komunalnego zostało określone w sposób szczegółowy, nie budzi żadnych wątpliwości i spełnia wszelkie przewidziane obowiązującymi przepisami prawa normy. Lokalizacja cmentarza została ustalona w sposób trwale wykluczający wywieranie szkodliwego wpływu na otoczenie. Formalne zatwierdzenie lokalizacji cmentarza zostało poprzedzone szeregiem badań i analiz, w tym m.in. zbadano stosunki wodne, w tym, grunty do głębokości pierwszego poziomu wody gruntowej, nie płycej niż 2,5 m. od powierzchni terenu, a także głębokość i zmienność poziomu wód gruntowych oraz kierunki ich spadku. Wszystkie w/w czynności uzasadniały podjęcie uchwały w obowiązującym kształcie i przyjętą lokalizację cmentarza.

W myśl art. 3 ustawy z dnia 3 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych, na którego rzekome naruszenie powołują się skarżący, cmentarze zakłada się i rozszerza na terenach określonych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Cmentarze winny być lokalizowane na ogrodzonym terenie, odpowiednim pod względem sanitarnym. W myśl postanowień rozporządzenia z dnia 25 sierpnia 1959 r. Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawie określenia, jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze (Dz.U. Nr 52, poz. 315), teren pod cmentarz powinien być lokalizowany w sposób wykluczający możliwość wywierania szkodliwego wpływu cmentarza na otoczenie. Odległość cmentarza od zabudowań mieszkalnych, od zakładów produkujących artykuły żywności, zakładów żywienia zbiorowego bądź zakładów przechowujących artykuły żywności oraz studzien, źródeł i strumieni służących do czerpania wody do picia i potrzeb gospodarczych, powinna wynosić co najmniej 150 m; odległość ta może być zmniejszona do 50 m pod warunkiem, że teren w granicach od 50 m do 150 m odległości od cmentarza posiada sieć wodociągową i wszystkie budynki korzystające z wody są do tej sieci podłączone, o czym stanowi § 3 ust. 1 wyżej przywołanego rozporządzenia o cmentarzach.

Jak z powyższego wynika, wyznaczone w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego tereny cmentarzy podlegają rygorystycznym wymaganiom, ze względu na sformułowane w przepisach prawa szczególne uwarunkowania, jakie powinny spełniać tereny przeznaczone pod cmentarz.

Rada Gminy Małkinia Górna lokalizując cmentarz wzięła pod uwagę powyższe,

a kwestionowana niniejszą skargą Uchwała w pełni zabezpiecza spełnienie wszelkich wymogów dotyczących jego lokalizacji.

Plan zagospodarowania przestrzennego Gminy Małkinia Górna – obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza został sporządzony przez legitymowany do tego organ i we właściwym trybie, z uwzględnieniem czynnika społecznego.

W błędzie są Skarżący twierdząc, iż zaskarżona Uchwała zmusza do podłączenia działki numer 592/2 do sieci wodociągowej. Podkreślić należy, iż obowiązek podłączenia tej nieruchomości do sieci istniał wcześniej, znacznie przed uchwaleniem planu zagospodarowania przestrzennego. Co ważne, działka ta w całości położona jest w obszarze 50-150 m. od już istniejącego cmentarza. W odległości mniejszej niż 50 m od granic cmentarza nie ma żadnych obiektów wskazanych w § 3 ust. 1 cytowanego rozporządzenia o cmentarzach, co zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury przesądza o prawidłowości podjętej Uchwały.

Już całkiem na marginesie należy podkreślić, iż wnosząc skargę do sądu, należy wykazać, że zaskarżona uchwała organu gminy godzi w interes prawny lub uprawnienie skarżących, powodując, że sfera prawna tych osób będzie na skutek zaskarżonego aktu zmieniona, uszczuplona czy zmodyfikowana. Ponadto należy wskazać konkretną normę prawa materialnego, z której uprawnienie to lub interes prawny wywodzą. Co więcej, art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym powiązał legitymację skargową z interesem prawnym istniejącym w dniu wejścia w życie zaskarżonej uchwały (por. wyr. NSA z 4.11.2009 r., II OSK 1387/09, Legalis). Stąd też do wniesienia skargi nie legitymuje stan jedynie zagrożenia naruszeniem, w skardze należy wykazać, w jaki sposób doszło do naruszenia prawem chronionego interesu lub uprawnienia podmiotu wnoszącego skargę, co z całą pewnością nie miało miejsca w niniejszej sprawie.

Reasumując, Rada Gminy Małkinia Górna podejmując Uchwałę Nr 100/XVIII/2015 i lokalizując cmentarz w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego Gminy zabezpieczyła spełnienie wszelkich wymogów wynikających z przepisów prawa, w tym art. 3 i 5 ustawy o cmentarzach i chowania zmarłych oraz § 3 Rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej w sprawie określenia jakie tereny pod względem sanitarnym są odpowiednie na cmentarze, co czyni skargę nieuzasadnioną.

Wobec powyższego wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. odpisy odpowiedzi na skargę;
2. skarga;
3. akta sprawy.

PRZEWODNICZĄCY
RADY GMINY
Zbigniew Nietubyc

Uzasadnienie

Pismem z dnia 29 kwietnia 2016 r. [redacted] oraz [redacted] skierowali do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie za pośrednictwem Rady Gminy Małkinia Górna, skargę na uchwałę Rady Gminy Małkinia Górna Nr 100/XVIII/2015 r. z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małkinia Górna – obszar położony w rejonie istniejącego cmentarza.

Zgodnie z art. 54 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r., poz.270) skarga do sądu administracyjnego wnoszona jest za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi.

Organ, którego skarga dotyczy, zobowiązany jest do przekazania skargi sądowi administracyjnemu wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia. W przypadku nie zastosowania się do powyższych obowiązków, sąd na wniosek skarżącego może orzec o wymierzeniu organowi grzywny (art. 55 ustawy).

Z uwagi na powyższe podjęcie niniejszej uchwały jest niezbędne celem wypełnienia obowiązków nałożonych na organ gminy w/w ustawą.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Nietubyć